

УДК 342.413/415:329.78(477)

В. М. Панасюк, асистент
Національний університет «Одеська юридична академія»
Кафедра конституційного права
Фонтанська дорога, 23, Одеса, 65009, Україна

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Статтю присвячено аналізу положень Конституції України, які є основою формування та реалізації державної молодіжної політики в Україні. Встановлено діалектичний зв'язок конституційних принципів та нормативно-правових засад реалізації державної молодіжної політики. Доведено, що модель державної молодіжної політики знаходиться в прямій залежності від конституційних характеристик української держави.

Ключові слова: Конституція, конституційні принципи, демократична, правова, соціальна держава, державна молодіжна політика.

Постановка проблеми. У демократичному суспільстві Конституція набуває особливого значення, оскільки вона створює оптимальний механізм функціонування як держави так і громадянського суспільства. Як основне джерело національної правової системи Конституція України «розкривається» в поточному законодавстві через деталізацію та конкретизацію конституційних положень в законах та підзаконних нормативно-правових актах. Масштабні трансформації основ життя українського суспільства викликали динамічні і глибокі зміни соціальних характеристик нового покоління, обумовили появу значних і багатопланових молодіжних проблем, що поглиблюються і детермінують зниження молодіжного потенціалу. Підвищений інтерес до молодої генерації відображає одну з об'єктивних закономірностей сучасного етапу світового розвитку, пов'язану з усвідомленням суспільством і державою специфічної ролі й статусу молоді в політичній, економічній та соціокультурній дійсності. Ефективна державна молодіжна політика є сьогодні не тільки фактором соціальної стабільності, але і гарантом безпеки держави в цілому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науково-теоретичною основою даного дослідження стали праці відомих вчених, які досліджували питання ролі Конституції України в правовій системі та її вплив на діяльність суб'єктів правовідносин, серед яких слід відзначити праці: К.С. Кануннікова, А.В. Кочеткова, А.Р. Крусян, О.В. Оніщенко, Т.С. Подорожною, Ю.М. Тодики.

Мета статті. Дослідити вплив конституційних норм на реалізацію державної молодіжної політики та встановити взаємозв'язок конституційних правоположень з принципами реалізації політики держави щодо молоді.

Виклад основного матеріалу. У демократичному суспільстві Конституція набуває особливого значення, оскільки вона створює оптимальний механізм функціонування як держави так і громадянського суспільства. За своїм змістом Конституція України є універсальним регулятором, що здійснює вплив на всі сфери життєдіяльності людини. Не можна погодитись з думкою І. Гладуняк, що «Конституція постає не лише як один з можливих чинників впливу на державну політику, а саме як її фундаментальна основа та вирішальний фактор, без якого зникають демократичні основи» [2]. Конституція України як нормативно-правова основа реалізації державної молодіжної політики (далі ДМП) «розкривається» в поточному законодавстві через деталізацію та конкретизацію конституційних положень в законах та підзаконних нормативно-правових актах. Конституція передбачає формулу, яка означала б відповідність усіх інших нормативних актів і дій органів держави «духу» і «змісту» конституційних положень та їх послідовної реалізації [17, с. 117]. Специфіка функціонування інститутів суспільства і держави та їх постійна еволюція зумовлює необхідність здійснення зміни соціальних відносин лише через раціональну зміну правових норм. Уявляється, що Конституція виступає при такому підході в якості самостійного і

важливого чинника інституціоналізації нових соціальних та економічних відносин, може прискорювати і сповільнювати їх, служить формою, яка знаходиться в пошуку свого соціального змісту, ідеєю, яка ще не цілком матеріалізувалася [4, с. 33]. Конституція виконує правоутворюючу роль, і, як своєрідний центр правової системи, закріплює правові ідеї, керівні начала, ідеали існування, розвитку суспільних відносин правової держави сучасності [16, с. 9].

Незважаючи на те, що Конституція України не містить положень щодо державної молодіжної політики, механізму її реалізації, вона передбачає ряд положень, які слугують основою для створення дієвого конституційно-правового механізму реалізації ДМП.

В контексті аналізу даного питання доречно звернутись до зарубіжного досвіду конституційної регламентації політики держави щодо молоді та визначення особливостей конституційно-правового статусу молоді людини.

Закріплення статусу молоді як особливої соціально-демографічної групи та визначення ролі держави у створенні умов для її соціалізації на конституційному рівні більш характерним є для країн Європи. Так, в конституціях двадцяти європейських країн містяться положення, які спрямовані на забезпечення захисту молоді з боку держави, надання додаткових гарантій реалізації прав молоді.

Єдиною європейською державою, в конституції якої зустрічається і категорія «молодь» і «молодіжна політика» є Конституція Португалії. Так, в ст. 70, яка має назву «Молодь», визначаються сфери життєдіяльності, в яких молодь користується додатковим захистом, за змістом положення частини першої цієї статті визначають напрями реалізації політики держави щодо молоді, а саме: освіта молоді, праця, отримання житла, фізичне виховання та спорт, сфера дозвілля. Окрім того, частина друга статті 70 Конституції Португалії закріплює пріоритетні цілі молодіжної політики, а в третій частині зазначені питання, для вирішення яких держава взаємодіє з інститутами громадянського суспільства (школою, сім'ями, підприємствами, організаціями, молодіжними об'єднаннями) для досягнення визначених цілей [8, с. 771].

Проведений аналіз текстів конституцій інших європейських держав, які містять положення щодо молоді, дає змогу зробити висновок, що навіть за відсутності терміну «молодіжна політика» в більшості з них містяться зобов'язання держав щодо створення політичних, економічних, правових умов для розвитку молоді. На думку К.С. Кануннікова, європейські держави після так званих «молодіжних революцій» другої половини 20 століття поступово усвідомили необхідність конституційно-правового регулювання політики держави щодо молоді, як шляхом закріплення відповідних положень у своїх конституціях, так і прийняттям молодіжних законів [6, с. 592].

Зокрема, положення щодо сприяння участі молоді в політичному, економічному, культурному житті країни містяться в конституціях Албанії [7, с. 190], Білорусії [7, с. 303], Вірменії [11], Іспанії [8, с. 54, 60], Італії [8, с. 108], Румунії [9, с. 68, 70, 71], Сан-Марино [9, с. 102], Словаччини [9, с. 121, 122], Туреччини [9, с. 238], Хорватії [9, с. 457], Чехії [9, с. 527]. Конституції зазначених держав визначають в загальному вигляді роль держави в процесі розвитку молоді, через застосування таких вербальних конструкцій як «держава сприяє», «держава опікується», «держава захищає», «держава визначає цілі».

В Угорщині на конституційному рівні закріплено підтримку держави в реалізації молоді трудових прав, а саме в абз. 2 ст. XVIII зазначається, що: «Угорщина спеціальними засобами гарантує молоді захист на робочому місці» [10].

Цікавим уявляється досвід ФРН в конституційному закріпленні категорії «молодь». В тексті Конституції категорія «молодь» присутня в статтях, які закріплюють право на свободу думки, друку; право на свободу пересування; право на недоторканість житла в частинах статей, які встановлюють обмеження в реалізації зазначених прав, якщо це може становити загрозу інтересам молоді або захисту прав молоді [7, с. 581, 582-582, 585]. Подібний спосіб регламентації використано і в конституціях Швеції та Румунії. В Конституції Румунії в п.3 статті 31 зазначається, що реалізація права на інформацію не повинно завдавати шкоду заходам з охорони молоді [9, с. 68]. В Швеції в статті 2 Глави

6 Акту про свободу друку передбачено нормування спеціальним законом поширення друкованих видань зміст яких може створювати серйозну небезпеку для морального виховання молоді [9, с. 638]

Не можна не погодитись з висновком, зробленим К.С. Канунніковим, що практично в усіх розвинених державах ДМП є невід'ємною частиною загальнодержавної діяльності. Різниця лише в тому, в якому об'ємі і в якій формі ДМП закріплюється в конституційно-правових актах [6, с. 594]

На превеликий жаль, положення Розділу III Громадянське суспільство і держава Концепції нової Конституції України від 19 червня 1991 року, яке передбачало покладання на державу обов'язку «проводити таку молодіжну, демографічну політику, яка сприяє стабільності шлюбів, забезпечує охорону материнства і дитинства» не знайшло свого відтворення в Конституції України [18]. Доречно згадати, що в Проекті нової Конституції України від 1 липня 1992 року, винесеному Верховною Радою на всенародне обговорення термін «молодіжна політика» був відсутній, проте в ст.86 містилось положення про розробку і здійснення державою програм соціальної допомоги молодим сім'ям [19]. В подальших проектах і в чинній Конституції України ні «молодь», ні «молодіжна політика» не згадуються.

Незважаючи на відсутність в Основному Законі положень щодо молоді та ДМП, саме Конституція закладає основи реалізації ДМП, оскільки є ціннісним орієнтиром для всієї правової системи, суб'єктів правотворчої та правозастосовчої діяльності. Як слушно зазначає А.Р. Крусян, конституційні цінності це гуманістичні, демократично-правові, універсальні орієнтири (цілі та настановлення), що мають формалізоване відображення в конституції держави, виявляються в конституційно-оціночній, інтерпретаційній і контрольній діяльності органів конституційної юстиції та визначально впливають на конституційне законодавство, конституційну правосвідомість, конституційний правопорядок та публічно-владну практику [14, с. 4]. Стосовно взаємозв'язку цінностей та принципів конституційного ладу, Ю.М. Тодика зазначає, що окремо від тексту Конституції базові цінності залишаються не правовими категоріями, наповненими філософським змістом. Лише через норми Конституції такі цінності отримують юридичне значення і стають принципами конституційного ладу [24, с. 21-22]. Схожої думки дотримується і російський дослідник Г.Б. Ройзман, який зазначає, що значення конституційних цінностей, які отримують своє відображення через систему конституційних принципів, виражається в тому, що вони детермінують законотворчий процес, закріплюють критерії конституційності норм права [20, с. 23]. Основоположні конституційні цінності в суспільній практиці можуть гарантовано втілюватися в життя там і тією мірою, де і якою мірою утвердження конституційної демократії є стрижневим завданням і актуальним порядком денним державної політики [5, с. 10].

Найважливіші з конституційних принципів, на думку Ф.В. Веніславського, у своїй сукупності становлять засади конституційного ладу України. Вони визначають зміст та спрямованість не лише конституційно-правового, а й всього поточного регулювання, є загальними орієнтирами правотворчості, праворозуміння та правозастосування, закріплюють основи організації та функціонування практично усіх суспільних та державних інститутів. Адже конституційний лад і опосередковує собою втілення в реальну конституційно-правову практику низки найбільш важливих, загально визнаних суспільних цінностей, що зумовлюють демократичність правового статусу особи, демократичні процедури формування, організації й функціонування органів публічної влади, їх взаємодію й співпрацю, вільну діяльність інститутів громадянського суспільства тощо [1, с. 54]. Саме закріплені в I розділі Конституції України засади конституційного ладу становлять першооснову для інших положень Основного Закону, для всієї системи чинного законодавства та інших нормативно-правових актів [23, с. 124]. Особливістю конституційних норм, які визначають засади конституційного ладу, як слушно зазначає В. Кравчук, є їх загальний характер, який виражається в тому, що вони закріплюють засади і принципи організації держави в

найбільш загальній формі, а їх конкретизація здійснюється в інших розділах Конституції України та в актах чинного законодавства [13, с. 58].

Сьогодні більш відчутною є конституціоналізація суспільних відносин, яка уявляється як всеосяжний процес насичення конституційними настановами різногалузевих норм права, правових доктрин, змісту внутрішньої та зовнішньої політики держави, яке в результаті повинно привести у відповідність до духу та змісту конституційно-правових норм суспільні відносини на усіх рівнях [5, с. 9]. Усі нормативно-правові акти, як стверджує Т.С. Подорожна перебувають у полі тяжіння змісту, принципів, цілей і завдань правового регулювання, закріплених у Конституції, і не можуть протистояти в цьому сенсі Основному закону, а лише розвивати, конкретизувати і деталізувати його [17, с. 117].

Конституційні принципи «встановлюють засади конституційного ладу України, найважливіші елементи правового статусу людини і громадянина, базові положення здійснення влади народом, правосуддя, територіального устрою, механізму здійснення державної влади» і є відправними основами реалізації ДМП, створюючи каркас правового та інституційного забезпечення діяльності держави в цій сфері відносин [21, с. 13].

Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» визначила головним гарантом здійснення ДМП Україну як суверенну державу. Це підкреслює першочергову значимість конституційних характеристик держави. В контексті дослідження слід більш детально розглянути зв'язок зазначених характеристик та моделі ДМП в Україні.

Закріплення в Конституції України як демократичної, правової, соціальної держави передбачає створення ефективного механізму захисту прав і свобод людини і громадянина. ДМП в демократичній державі спрямована на стимулювання активності молоді в реалізації ДМП, підвищення рівня гарантованості прав молоді, створення умов для повноцінного становлення та розвитку молоді.

З характеристикою України як демократичної держави тісно поєднаний принцип політичного та ідеологічного плюралізму. Політична багатоманітність означає, насамперед, реальну можливість створення і діяльності різних об'єднань громадян (партій, рухів, конгресів тощо), основною метою яких є участь у виробленні державної політики, формуванні та функціонуванні органів державної влади і місцевого самоврядування. У свою чергу, ідеологічна багатоманітність передбачає право різних суб'єктів конституційно-правових відносин безперешкодно формулювати, досліджувати, пропагувати і втілювати у практику суспільних відносин ідеї, теорії та погляди, що стосуються різних аспектів життя держави, суспільства і цивілізації загалом [3, с. 22]. В процесі реалізації ДМП її суб'єкти вибудовують взаємовідносини з молоддю базуючись на конкретній ідеологічній та політичній платформі. Це стосується перш за все громадських організацій, які є головними партнерами держави у взаємному впливі на становлення молоді. Саме громадські організації активно співпрацюють з органами державної влади на всіх етапах формування та реалізації ДМП через участь у роботі громадських рад, які створюються при органах державної влади, через участь у розробці та реалізації програм щодо молоді як на загальнодержавному так і регіональному і місцевому рівнях.

Принцип політичного плюралізму припускає можливість боротьби політичних сил за свій вплив в молодіжному середовищі за допомогою легітимних засобів в умовах багатопартійності [12, с. 14]. Вибір політичної спрямованості роботи з молоддю залежить від ідеологічної орієнтації, становища партій у суспільстві та державі, підготовленості їх лідерів, традицій внутрішньопартійного життя, стилю політичної поведінки, конкретного соціально-політичного, економічного, культурного і релігійного розвитку [25]. В Україні значна кількість партій мають свої молодіжні філії та організації, які ідеологічно орієнтовані на них. Окрім цього партії за допомогою своїх програм намагаються забезпечити підтримку молоді на виборах, проголошуючи соціальну спрямованість власної молодіжної політики [15].

Аналіз програм політичних партій, як на парламентських так і на місцевих виборах впродовж останніх десяти років дозволяє виділити наступні підходи щодо визначення ролі та місця молоді: 1) сприйняття молоді як об'єкту впливу, яку потрібно виховувати

(патріотичне, спортивне, духовне виховання); 2) сприйняття молоді лише як вразливої групи населення, яка потребує підтримки за рахунок соціальних виплат, пільг тощо; 3) визначення молоді як пріоритету та відповідно перетворення її на активного учасника політичного, економічного життя. Базування на одному з зазначених підходів визначає політику партії щодо молоді та реалізація або не реалізація відповідних напрямків. Безперечним є той факт, що партії, які визначають молодь як ресурс майбутніх демократичних перетворень, приділяють значну увагу цій групі населення в своїх програмних документах та орієнтуються на неї як на кадровий потенціал.

Тісно пов'язаний з принципом демократичності держави є принцип розподілу влади, який передбачає створення такого організаційно-правового механізму, який би обмежував державну владу, передусім, для того, щоб всі органи державної влади здійснювали свої повноваження виключно на підставі і відповідно до Конституції і закону. Саме принцип поділу влади дає змогу державному механізму функціонувати ефективно на демократичних засадах та повноцінно реалізовувати державні функції. Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» при визначенні поняття ДМП закріплює, що системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом реалізується в законодавчій, виконавчій та судовій сферах. Тобто органи трьох гілок державної влади приймають участь в реалізації напрямків ДМП відповідно до їх функціонального призначення.

Для ефективної реалізації ДМП на місцях виключне значення має конституційний принцип визнання та гарантування місцевого самоврядування. Місцеве самоврядування передбачає можливість самостійного вирішення питань місцевого значення в інтересах всього населення та молоді зокрема.

Конституційне закріплення України як правової держави передбачає підпорядкованість держави праву, а головним обов'язком такої держави є забезпечення прав та свобод людини. Одним із головних завдань держави у реалізації ДМП, як зазначається в Декларації, є створення правових та матеріальних гарантій щодо здійснення прав і свобод молодих громадян. Зазначене завдання ДМП базується на принципі правового та соціального захисту молоді та стосується всіх напрямків ДМП: здобуття молоддю освіти, зайнятість молоді, оволодіння духовними та культурними цінностями, охорона здоров'я, участь у політичному та економічному житті суспільства.

Зв'язаність держави правом означає реалізацію державних функцій та повноважень виключно на підставі правових норм та в ними визначених межах. Саме право виступає інструментом та основою реалізації ДМП. Юридично забезпечена державна політика, як зазначає В. Селіванов, незалежно від того, що вона об'єктивно важко піддається раціоналізації, оскільки охоплює поряд з детермінованими чинниками й різноманітні явища самоорганізації соціальної взаємодії, стає певним раціональним засобом, завдяки якому об'єктивний багатовимірний процес суспільного життя, що має природний нестабільний характер, перетворюється у відносно керований процес. За допомогою юридичних актів, на думку В. Селіванова, державна політика фіксує, на певний час, державну волю як в окремих сферах життєдіяльності суспільства, так і в ньому цілому [22, с. 50].

Молодіжна політика в правовій державі опирається на право та закон їх верховенство для «забезпечення дотримання законності в молодіжному середовищі, здійснення передбачених діючим законодавством країни гарантій прав та свобод молоді людини і громадянина, рівність всіх молодих людей перед законом і судом, взаємну відповідальність молодого громадянина та держави, судовий та інший захист молоді особистості [12, с. 15].

З правовою характеристикою Української держави тісно пов'язаний її соціальний характер. Однією з особливостей сучасного конституційного регулювання є його «соціалізація». Динаміка конкретних суспільних змін та успішність процесу «соціалізації» держави знаходиться в прямій залежності від включення молоді в процес соціально-правової трансформації. Серед всіх соціальних груп сучасного українського суспільства, молодь, з огляду на її специфічні функції, може стати головним чинником забезпечення розвитку держави і суспільства, але, лише за умови ефективної державної політики, головною метою якої є

створення умов і гарантій для соціалізації молоді в інтересах держави, суспільства та її власних інтересах.

Висновки. Отже, Конституція України як акт найвищої юридичної сили виступає не лише нормативно-правовою основою реалізації державної молодіжної політики, а й ціннісним орієнтиром для всіх суб'єктів правовідносин в сфері роботи з молоддю. Саме Конституція визначає модель державної молодіжної політики шляхом закріплення конституційних характеристик української держави та принципів функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування. Не можна не враховувати, що сучасна модель державної молодіжної політики орієнтована на розширення участі інститутів громадянського суспільства, як шляхом залучення більшої кількості цих інститутів, так і доповнення новими формами участі в реалізації державної молодіжної політики. Саме Конституція створює правову основу для створення, розвитку інститутів громадянського суспільства та визначає засади їх взаємодії з органами державної влади.

Список літератури

1. Веніславський Ф. В. Принцип гарантування місцевого самоврядування у системі засад конституційного ладу України [Текст] / Ф. В. Веніславський // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Право. – 2013. – № 1082, вип. 16. – С. 54-57.
2. Гладуник І. Конституція як основа реформування та реалізації державної політики / І. Гладуник [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.viche.info/journal/733/.
3. Гудзь Т. І. Конституційне закріплення суспільного ладу: основні підходи [Текст] / Т. І. Гудзь // Право і Безпека. – 2015. – № 3. – С. 21-25.
4. Добродумов П. О. Деякі питання конституційного будівництва в Україні [Текст] / П. О. Добродумов // Тенденції та пріоритети реформування законодавства України : матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції : у 2 ч. (м. Херсон, 12-13 грудня 2014 р.). – Херсон : Гельветика, 2014. – Ч. 1. – С. 32-36.
5. Добродумов П. О. Конституція України як юридична основа конституціоналізації суспільних відносин [Текст] / П. О. Добродумов // Правовий вісник Української академії банківської справи. – 2013. – № 1. – С. 8-14.
6. Канунников К.С. Нормативно-правовая основа реализации государственной молодежной политики в зарубежных государствах [Текст] / К.С. Канунников // Вестник Башкирского университета. – 2013. – Т. 18. – № 2. – С. 592-594.
7. Конституции государств Европы [Текст]: В 3 т. Т. 1/ Под общ.ред. и со вступительной статьёй директора Института законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации Л.А. Окунькова. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 824 с.
8. Конституции государств Европы [Текст]: В 3 т.Т.2/ Под общ. ред. и со вступительной статьёй директора Института законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации Л.А. Окунькова. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 840 с.
9. Конституции государств Европы [Текст]: В 3 т. Т. 3 / Под общ. ред. и со вступительной статьёй директора Института законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации Л.А. Окунькова. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 792 с.
10. Конституция / Основной Закон Венгрии от 25 апреля 2011 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://worldconstitutions.ru/?p=298>.
11. Конституция Республики Армения с изменениями от 6 декабря 2015 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.parliament.am/law_docs5/06122015.pdf
12. Кочетков А.В. Законодательство Российской Федерации в сфере государственной молодежной политики [Текст]: Аналитический обзор/ А.В. Кочетков. – Самара, 2008. – 180 с.
13. Кравчук В. Институт основ конституційного ладу у системі конституційного права України [Текст] / В. Кравчук// Историко-правовий часопис. – 2015. – № 1 (5). – С. 55-61.
14. Крусян А. Р. Політико-правові цінності сучасного українського конституціоналізму (в контексті аксіологічного виміру конституційного права) [Текст] / А. Р. Крусян// Актуальні проблеми політики. – 2012. – Вип. 45. – С. 3-13.
15. Кулик В. Сучасний організований молодіжний рух в Україні як об'єкт наукового дослідження/ В. Кулик // Аналітичне мережеве видання «Політика+». [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://politika.org.ua/?p=103>.
16. Оніщенко О. В. Конституція України як основне джерело конституційного права України [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.02 «Конституційне право» / Оніщенко Ольга Вікторівна. – Київ, 2005. – 19 с.
17. Подорожна Т.С. Верховенство Конституції України та конституціоналізація правової системи: діалектика взаємодії [Текст] / Т. С. Подорожна // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Юриспруденція. – 2013. – Вип. 6-1 (1). – С. 115-118.

18. Про Концепцію нової Конституції України [Текст] : Постанова Верховної Ради Української РСР від 19 червня 1991 року// Відомості Верховної Ради УРСР. — 1991. — № 35. — Ст. 466.
19. Про проект нової Конституції України [Текст]: Постанова Верховної Ради України від 1 липня 1992 року// Відомості Верховної Ради УРСР. — 1992. — № 37. — Ст. 550.
20. Ройзман Г. Б. Понятие и юридическая природа конституционных ценностей [Текст] / Г.Б. Ройзман // Вестник Челябинского государственного университета. — 2012. — № 1. — С. 18-24.
21. Савенко М.Д. Принципи Конституції [Текст] / М.Д. Савенко // Наукові записки. — Том 53. Юридичні науки. — С. 13-16.
22. Селіванов В. Цілевизначення в державній політиці [Текст] / В. Селіванов // Право України. — 2003. — № 3. — С. 46-54.
23. Скрипнюк О. Конституційний лад в Україні: методологічні проблеми розвитку та вдосконалення в контексті конституційної модернізації [Текст] / О. Скрипнюк // Вісник Академії правових наук України. — 2012. — № 4. — С. 123-134.
24. Тодыка Ю. Н. Основы конституционного строя Украины [Текст] / Ю. Н. Тодыка. — Х.: Факт, 1999. — 176 с.
25. Узніченко В. Роль політичних партій у процесі соціалізації української молоді / В. Узніченко // Український науковий журнал «Освіта регіону». — 2012. — № 1. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.social-science.com.ua>.

Стаття надійшла 25.11.2016 р.

В. Н. Панасюк, асистент

Национальный университет «Одесская юридическая академия»
Кафедра конституционного права
Фонтанская дорога, 23, Одесса, 65009, Украина

КОНСТИТУЦИЯ УКРАИНЫ КАК ОСНОВА РЕАЛИЗАЦИИ ГОСУДАРСТВЕННОЙ МОЛОДЕЖНОЙ ПОЛИТИКИ В УКРАИНЕ

Резюме

Статья посвящена анализу положений Конституции Украины, являющиеся основой формирования и реализации государственной молодежной политики в Украине. Установлена диалектическая связь конституционных принципов и нормативно-правовых основ реализации государственной молодежной политики. Доказано, что модель государственной молодежной политики находится в прямой зависимости от конституционных характеристик украинского государства.

Ключевые слова: Конституция, конституционные принципы, демократическое, правовое, социальное государство, государственная молодежная политика.

V. M. Panasiuk, Assistant

National University «Odessa Law Academy»
the Department of Constitutional Law
Fontanskaya doroga, 23, Odessa, 65009, Ukraine

THE CONSTITUTION OF UKRAINE AS THE BASIS FOR IMPLEMENTING GOVERNMENTAL YOUTH POLICY IN UKRAINE

Summary

The article analyzes the provisions of Ukrainian Constitution, which make the basis for the formulation and implementation of governmental youth policy in Ukraine. The author establishes dialectical relation between the Constitutional principles and the basis for implementing governmental youth policy. The article contains proofs that governmental youth policy is directly linked to the Constitutional principles of Ukrainian state.

Key words: the Constitution, Constitutional principles, a democratic, legal, welfare state, governmental youth policy.